

МІНІСТЕРСТВО
ОСВІТИ І НАУКИ
УКРАЇНИ

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

М.З.Н.

Мала академія наук
України під егідою
ЮНЕСКО

Національний
технічний університет
ДНІПРОВСЬКА
ПОЛІТЕХНІКА
1899

Міністерство освіти і науки України
Національна академія наук України
Національний центр «Мала академія наук України»
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Київський національний університет
будівництва і архітектури
Національний університет «Запорізька політехніка»
Національний технічний університет
«Дніпровська політехніка»
Національний університет «Львівська політехніка»

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

**ХVІІІ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«АКАДЕМІЧНА Й УНІВЕРСИТЕТСЬКА
НАУКА: РЕЗУЛЬТАТИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ»**

09 – 12 грудня 2025 року
Полтава

Міністерство освіти і науки України

Національна академія наук України

Національний центр «Мала академія наук України»

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

«Академічна й університетська наука: результати та перспективи»

Збірник наукових праць
за матеріалами

XVIII Міжнародної
науково-практичної конференції

09 – 12 грудня 2025 року

Полтава 2025

ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНА ПЕРЕВІРКА ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СУБТИТРІВ У АВЗ ПІД ЧАС ЗАНЯТЬ З МАЙБУТНІМИ ПЕРЕКЛАДАЧАМИ, ЯКІ СПРИЙМАЮТЬ АНГЛІЙСЬКУ МОВУ НА СЛУХ НА РІВНІ В2

Домаренко М.В.....	46
ІНТЕГРАТИВНІ БІОРЕЗОНАНСНІ ПІДХОДИ ДО ОПТИМІЗАЦІЇ РОБОТИ ВЕГЕТАТИВНОЇ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ: ПЕРСПЕКТИВИ НАУКОВОГО ЗАСТОСУВАННЯ	
Єракова Л. А., Гета А. В.....	48
МУЛЬТИСЕНСОРНЕ НАВЧАННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ У ВИВЧЕННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	
Єрбоменко Т.М.....	51
МУЛЬТИМОДАЛЬНЕ НАВЧАННЯ: ТЕОРЕТИЧНІ ЗАУВАГИ Й АЛГОРИТМИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ У ВИЩУ ШКОЛУ	
Жовнір М.М., Бондар Н.В.....	52
ДИНАМІКА МАКРОЕКОНОМІЧНИХ ПОКАЗНИКІВ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ	
Жовнір Н.М.....	54
СТРАТЕГІЧНІ КОНТЕКСТИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОСИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	
Заяць Т.А., Комеліна О.В.....	56
УКРАЇНСЬКА КЕРАМІКА В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ: ВИКЛИКИ, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЗБЕРЕЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ	
Зіненко Т.М., Зіненко А.В.....	59
ФАЗИ ВІДНОВЛЕННЯ ПРИ ФОРМУВАННІ НОВОЇ ПОВОЄННОЇ ЖИТЛОВОЇ ЗАБУДОВИ В УКРАЇНІ	
Зосім С.А.....	61
ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТІ: СУЧАСНИЙ ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД	
Кетова О.М., Орлова Ю.А.....	63
ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ СУПРОВІД РОЗВИТКУ ДІТЕЙ РАНЬОГО ТА ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБОМ БІЗБОРД	
Клевака Л.П., Гресь К.О.....	67
ОСОБЛИВОСТІ ПРОЄКТУВАННЯ ТА РОЗМІЩЕННЯ МЕМОРІАЛЬНИХ КОМПЛЕКСІВ В ПОВОЄННИЙ ПЕРІОД УКРАЇНИ	
Кобелєв М.В.....	69
ТЕОРЕТИЧНІ Й ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ МЕДІАЦІЙНИХ СТРАТЕГІЙ У ВИКЛАДАННІ ПРАКТИЧНОЇ ГРАМАТИКИ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	
Комлик Н.Ю.....	70

керамічних резиденцій безкоштовно відкрили для українських художників Данія, Польща та інші країни.

У часи війни спостерігається активний розвиток онлайн-платформ, поява цифрових архівів української кераміки, віртуальних музеїв (наприклад, Віртуальний музей Миколи Теліженка).

Глина стає провідним інструментом і засобом психологічної реабілітації, арт-терапії, відновлення ментального здоров'я. Набувають популярності проекти і студії, що працюють з ветеранами, переселенцями, дітьми війни.

Українська кераміка має потенціал у майбутньому перетворитися на одну з ключових галузей креативних індустрій авторського дизайну, здатну конкурувати на світових ринках у сфері арт-об'єктів, інтер'єрного та ландшафтного дизайну. Але для цього потрібні програми інвестицій, культурних грантів та реконструкційних проектів на державному й міжнародному рівнях.

Таким чином, українська кераміка в умовах російсько-української війни набуває нових сенсів – від ремісничої або декоративної практики вона трансформується у потужний художній та символічний концепт. Війна висвітлила крихкість і водночас силу матеріалу, актуалізувала теми травми, пам'яті та спадщини. Попри інфраструктурні втрати, економічні труднощі та міграцію кадрів, галузь демонструє стійкість і здатність до відновлення.

Кераміка стає не просто мистецькою практикою, а важливим соціокультурним явищем, що бере участь у формуванні гуманітарного фронту, міжнародної репрезентації України та збереженні української національної ідентичності.

УДК 728.1:711.16](477):355.1-021.68

ФАЗИ ВІДНОВЛЕННЯ ПРИ ФОРМУВАННІ НОВОЇ ПОВОЄННОЇ ЖИТЛОВОЇ ЗАБУДОВИ В УКРАЇНІ

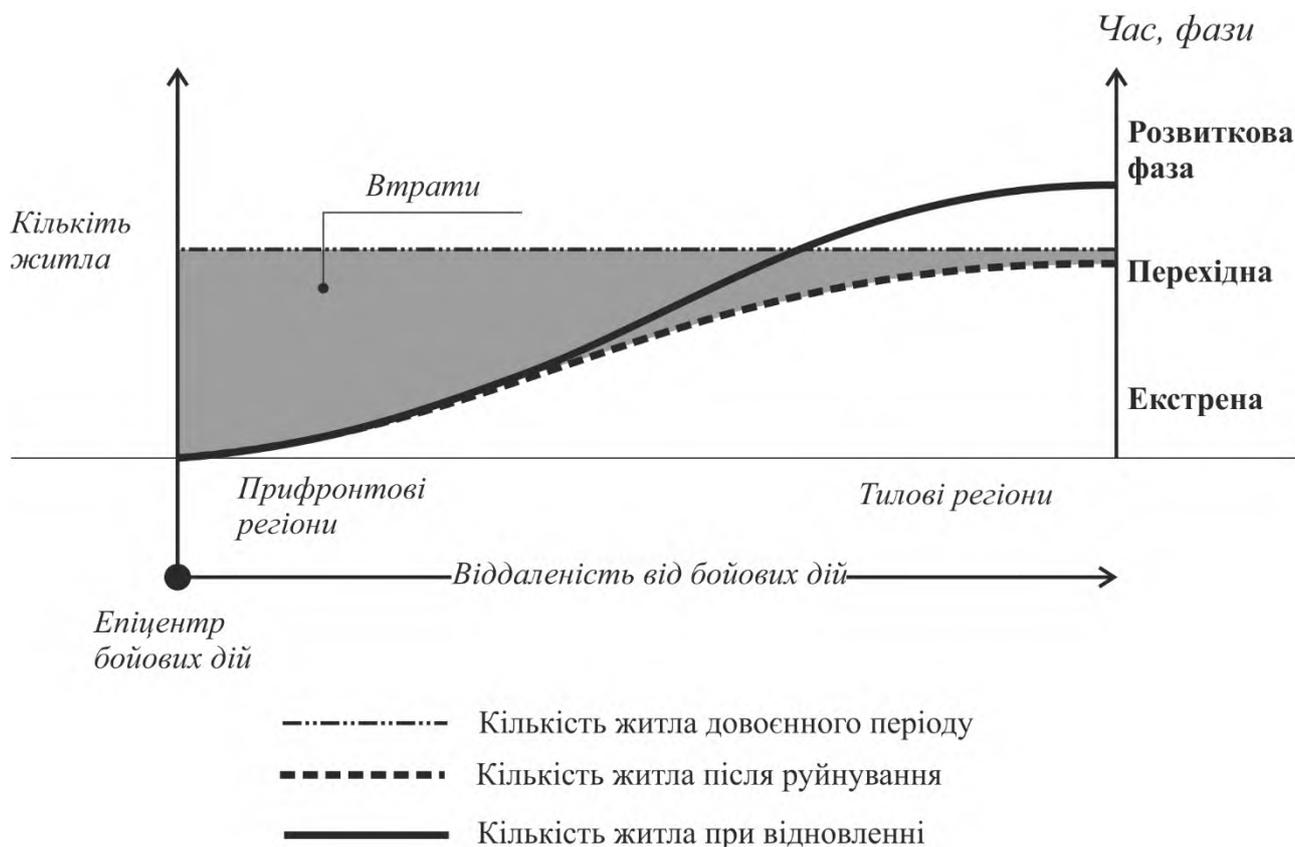
Зосім С.А., аспірант

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
stanislav_zosim@nupp.edu.ua

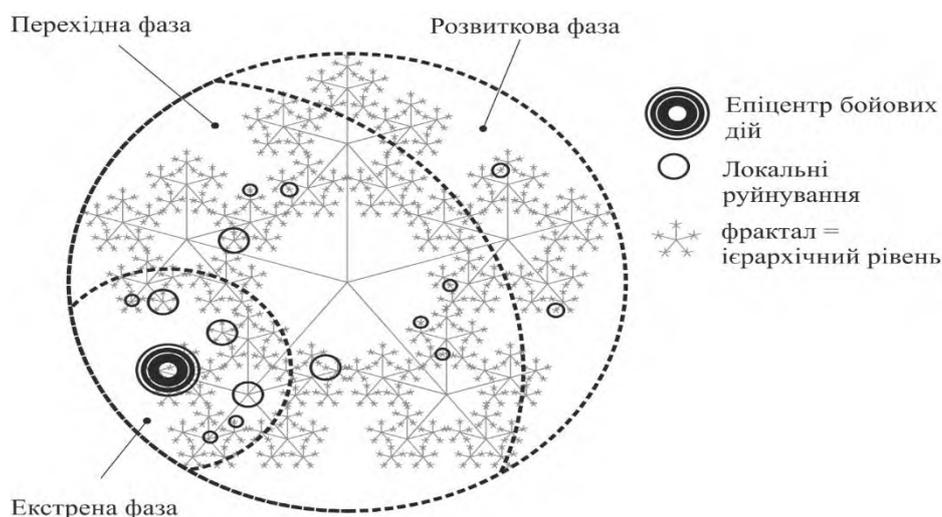
Формування житлової забудови у повоєнний період є наслідком складної взаємодії між соціально-політичним контекстом, наявними ресурсами та рівнем безпеки. В умовах довготривалого конфлікту в Україні процес відбудови не є лінійним. Зміна факторного впливу в часі диктує необхідність адаптивних рішень, де тип забудови є інструментом просторової адаптації. Актуальність дослідження обумовлена потребою у гнучких стратегіях, що враховують динаміку змін — від фізичного захисту до сталого розвитку. Метою роботи є аналіз просторових аспектів фазовості відновлення. Методика базується на системному підході та адаптації класичних моделей відновлення (Kates & Pijawka, 1977; Quarantelli, 1995) до умов сучасного військового конфлікту.

Спіраючись на модель Кейтса та Паявки (Kates & Pijawka, 1977), логіка відновлення розглядається як послідовність періодів (від ліквідації наслідків до реконструкції), що можуть накладатися один на одного. Типологічне наповнення фаз визначено за класифікацією Е. Карантеллі (Quarantelli, 1995), який розмежує «екстремний прихисток» (sheltering), що забезпечує виживання, та «тимчасове житло» (housing), що дозволяє відновити рутину. Інтеграція цих підходів дозволила виділити три ключові фази в Україні. Перша, *екстрена фаза* (відповідає emergency sheltering), характеризується фізичною загрозою та вимагає швидких рішень (мобільні укриття). Друга, *перехідна фаза* (temporary housing), фокусується на відновленні рутини через модульні містечка та реконструкцію. Третя, *фаза розвитку* (permanent housing), передбачає капітальне будівництво та реалізацію

генеральних планів. Встановлено, що ці фази не настають одночасно на всій території держави; їх визначає віддаленість від епіцентру бойових дій.

Рис. 1. Схема відновлення житлового фонду в системі регіонального розселення в умовах довготривалого конфлікту

Рис. 2. Модель відновлення житлового фонду в ієрархічній структурі системи житлового середовища в умовах тривалого військового конфлікту

Аналіз демонструє виразну регіональну нерівномірність. Тиллові західні території фактично знаходяться у «фазі розвитку» (permanent housing), де споруджується капітальне житло. Центральні регіони часто перебувають у «перехідній фазі», зосереджуючись на

технологіях швидкого монтажу. Натомість прифронтові зони залишаються в «екстремній фазі», де пріоритетом є фортифікація. Ця просторова залежність ілюструє, що система балансується за рахунок тилових регіонів, які компенсують втрати житлового фонду шляхом інтенсифікації будівництва (Рис. 1).

Просторовому аспекту властива інваріантність фазовості, що простежується на всіх ієрархічних рівнях. Навіть у тиловому місті локальне руйнування відкидає конкретний об'єкт в «екстремну фазу» (потреба у прихистку), тоді як сусідні квартали функціонують у режимі розвитку. Ця неоднорідність представлена ієрархічною моделлю, яка демонструє одночасне перебування елементів системи на різних етапах відновлення залежно від локалізації загрози (Рис. 2).

Висновки свідчать, що ігнорування просторової диференціації фаз призводить до помилок у плануванні. Відновлення не може бути рівномірним покриттям території. Ефективна стратегія має базуватися на гнучкій моделі: мобільні рішення (sheltering) для зон ризику та капітальні проекти (permanent housing) для безпечних зон, що виступають донорами житла.

Література:

1. Kates, R. W., & Pijawka, K. D. (1977). *From Rubble to Monument: The Pace of Reconstruction*. In J. E. Haas, R. W. Kates, & M. J. Bowden (Eds.), *Reconstruction Following Disaster* (pp. 1–23). MIT Press.

2. Quarantelli, E. L. (1995). *Patterns of sheltering and housing in US disasters*. *Disaster Prevention and Management*, 4(3), 43–53.

УДК: 37.015.3:613.7.

**ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТІ:
СУЧАСНИЙ ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД**

Кетова О.М., кандидат медичних наук

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

zyatina_e@ukr.net

Орлова Ю.А., доктор філософії,

Полтавський державний медичний університет

13vollmond13@gmail.com

Проблема збереження та зміцнення здоров'я підрастаючого покоління є актуальною для будь-якого суспільства. Заклади вищої освіти (ЗВО) відіграють ключову роль у цьому процесі, адже здобувачі вищої освіти проводять у них значну частину свого часу. Завдання сучасної освіти полягає не лише в наданні знань, а й у формуванні здоров'язбережувальної компетентності – здатності застосовувати знання та навички для збереження власного здоров'я та здоров'я оточуючих. Здоров'язбережувальні технології (ЗБТ) – це система заходів, що включає взаємозв'язок і взаємодію всіх факторів освітнього середовища, спрямованих на збереження здоров'я дитини на всіх етапах її навчання та розвитку.

Метою даної статті є аналіз та узагальнення, оцінка вітчизняного та зарубіжного досвіду впровадження цих технологій.

В Україні впровадження ЗБТ регулюється нормативно-правовою базою та освітніми програмами, зокрема концепцією "Нова українська школа" (НУШ), яка визначає здоров'язбережувальну компетентність як одну з ключових. Основні напрями реалізації ЗБТ в Україні включають низку напрямів.

По-перше це створення безпечного освітнього середовища, особливо в умовах війни. Цей аспект є фундаментальною умовою для забезпечення здоров'я, благополуччя та